

[Statsministeren.]

den af regeringen fremlagte politik er socialt rimelig og bør accepteres af et flertal i det høje ting.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Det var en lang forklaring, statsministeren gav på mit spørgsmål til finansministeren. Det var ikke en forklaring, der kunne overbevise, tror jeg, vel hverken det høje ting, når man ret tænker sin indstilling efter, eller befolkningen om, at der er virkelig social balance i det tilfælde, jeg stillede op, hvor jeg vel at mærke tog finansministeren, som jo ikke indtægtsmæssigt er noget enestående eksempel, som udgangspunkt og sammenlignede med, at han var sikret den ene dyrtidsportion på op imod vel et par tusinde kr. Han fik ikke den anden, han var fri for at betale særskat, men dem — og det gælder jo i titusindvis af erhvervsdrivende — hvis indtægtsniveau ligger nede på 15.000-20.000 kr., som er gået ned i indtægt, og som har forsørgerbyrder, dem vil regeringen i sit princip pålægge en særskat, som andre befolkningsgrupper ikke skal deltage i.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Vi er naturligvis alle indstillet på, at der ydes et offer fra lønmodtagerorganisationernes side, det har jeg også nævnt, men derfor er det netop så vigtigt, at det ikke ydes forgæves, og hvis ikke den økonomiske politik fundamentalt lægges om, så er det, det bliver ydet forgæves. Jeg tror ikke en snus på, at man undgår prisopgangene, som statsministeren var inde på, igennem dette offer.

Statsministeren talte om de lavtlønnede, og at der var en vis retfærdighed i, at de skulle give afkald på lige så meget som de højere lønnede medlemmer af LO, fordi de undgår en prisopgang og de er mest følsomme over for prisopgange. Ja men forslagets formål er jo, at priserne slår igennem; avancementet gælder til 1. juli, men for alle de nyimporterede varer slår prisstigningerne jo igennem, og efter 1. juli er der ikke noget avancement, så slår prisstigningerne fuldt ud igennem for lønmodtagerne, uden at de får dækning igennem

pristalsregulering; det er jo ideen i forslaget. Og når de lavtlønnede er mest prisfølsomme, så er det de lavtlønnede, der får det største tab igennem den foranstaltning, som regeringen har gennemført i form af en kronenedskæring.

Statsministeren (J. O. Krag): Ja, når hr. Poul Møller bliver så stærkt interesseret i de lavtlønnede, så begynder man jo at blive bekymret, og min bekymring i dette tilfælde må udtrykke sig i et spørgsmål: vil hr. Poul Møller virkelig mene, at den dyrtidsportion, der ikke kommer til udbetaling, alligevel skal indregnes i priser og omkostninger? Det kan jeg ikke tro at hr. Poul Møller vil hævde.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Naturligvis tror jeg ikke det, men det, jeg tror, er, at den importprisstigning på 1½ milliard kr., der finder sted som følge af devalueringen, slår igennem på priserne, i hvert fald efterhånden som de nye varer kommer ind, og det kan statsministeren ikke fjerne, men det, han fjerner nu, er, at lønmodtagerne skal have reguleringstillæg for denne prisstigning. Det ved vi da alle; vi skal da ikke pludselig til her kl. 5 minutter over 6 at diskutere, hvad der er meningen med lovforslaget. Meningen er da ganske klart, at prisstigningerne skal slå igennem, ellers er der jo ingen mening i lovforslaget. Der sidder minsandten en trafikminister og ryster på hovedet — er det ikke meningen, at devalueringens prisstigninger skal slå igennem på forbruget, hvad er ellers meningen med det? Det er da givet. Der kommer så ikke ekstra, vil man sige, der ville komme flere, hvis vi ikke kom med dette lovforslag. Men devalueringens prisstigninger slår igennem, og det rammer de lavtlønnede mest, og jeg har den samme ret til at være bekymret for de lavtlønnede, som den højtærede statsminister har det.

Statsministeren (J. O. Krag): Hr. Poul Møller har jo nogle glimrende og rammende formuleringer. Nu er det, at devalueringens prisstigning slår igennem. Hvad er det for noget summarisk og uigennemtænkt noget? Der vil jo være en vidt forskellig prisvirk-